

spektora pracy albo członka komisji rozjemczej zwolnienia od pracy w celu wzięcia udziału w konsultacjach i egzaminach, w wymiarze nie przekraczającym 10 dni w czasie trwania kadencji, a w stosunku do członka zakładowej komisji rozjemczej — w okresie 3 lat — z zachowaniem prawa do wynagrodzenia. Wymiar ten nie może być przekroczony także w wypadku, gdy pracownik odbywa szkolenie w związku z pełnieniem różnych funkcji społecznych.

§ 19. Zakład pracy jest obowiązany zwolnić od pracy pracownika, który jest krwiodawcą, w trybie określonym przepisami szczególnymi, w celu oddania krwi i na okresowe badania lekarskie na czas oznaczony we wniosku lub w zaświadczeniu stacji krwiodawstwa, z zachowaniem prawa do wynagrodzenia.

§ 20. 1. Zwolnienia od pracy bez zachowania prawa do wynagrodzenia przysługują:

- 1) pracownikom zatrudnionym w miejscowości położonej w takiej odległości od miejsca stałego ich zamieszkania, że niemożliwy jest codzienny powrót z miejsca pracy do miejsca stałego zamieszkania, jak również pracownikom zatrudnionym w budownictwie, czasowo przeniesionym do takiej miejscowości — na jeden dzień w miesiącu, poprzedzający dzień wolny od pracy lub następujący po takim dniu,
- 2) zwerbowanym do pracy robotnikom — w celu odwiedzenia rodzin — w wymiarze i na zasadach określonych przepisami o werbunku robotników.

2. Pracownikom zatrudnionym w danym zakładzie co najmniej 3 miesiące, użytkującym gospodarstwa rolne o powierzchni przekraczającej 2 hektary, przysługują zwolnienia od pracy bez zachowania prawa do wynagrodzenia — w celu wykonania prac rolnych — w wymiarze do 20 dni roboczych w roku kalendarzowym. Zwolnienie może być udzielone w wymiarze:

- do 7 dni w okresie prac wiosennych,
- do 14 dni w okresie żniw,
- do 7 dni w okresie prac jesiennych.

3. Przepisy ust. 2 stosuje się również do:

- 1) pracowników, którzy mieszkają wspólnie z rodzicami nie będącymi pracownikami i pomagają im w prowadzeniu gospodarstwa rolnego,
- 2) pracowników mężczyzn, którzy mieszkają wspólnie z innymi członkami rodziny nie będącymi pracownikami i pomagają im w prowadzeniu gospodarstwa rolnego, jeżeli gospodarstwo to nie dysponuje inną męską siłą roboczą.

4. Zwolnień od pracy zawodowej, o których mowa w ust. 1—3, udziela zakład pracy na pisemny wniosek pracownika. Okoliczności uzasadniające zwolnienie do prac rolnych wymagają poświadczenia raz w roku przez urząd gminy.

5. Przepisów ust. 2 nie stosuje się do pracowników zatrudnionych w zakładach pracy związanych bezpośrednio z rolnictwem lub pracujących na rzecz rolnictwa, w których niezbędne jest zachowanie pełnej obsady osobowej w okresach największej intensywności prac rolnych. Dotyczy

to także nauczycieli, wychowawców i innych pracowników pedagogicznych szkół, jak również pracowników zatrudnionych w wiejskich placówkach handlowych i usługowych.

Rozdział 5

Przepisy końcowe.

§ 21. Jeżeli przepisy szczególne nie stanowią inaczej, przez wynagrodzenie, o którym mowa w § 7 ust. 5, § 9 ust. 1, § 10 ust. 2, § 14, § 15 ust. 1 i 3 oraz § 16—19, rozumie się pełne wynagrodzenie, obejmujące wszystkie składniki, które wchodzi do podstawy wymiaru wynagrodzenia za urlop wypoczynkowy.

§ 22. Właściwi ministrowie (kierownicy urzędów centralnych), w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych, wydadzą szczegółowe przepisy dotyczące wykonania przepisów § 2 i § 4 uchwały.

§ 23. Zaleca się centralnym organizacjom spółdzielczym stosowanie zasad ustalonych w uchwale w spółdzielczych zakładach pracy.

§ 24. Tracą moc:

- 1) przepisy § 10—12 i 14 uchwały nr 446 Prezydium Rządu z dnia 7 lipca 1954 r. w sprawie zwolnień od pracy zawodowej pracowników urzędów, instytucji i przedsiębiorstw państwowych powołanych do pełnienia niektórych funkcji i na szkolenie (Monitor Polski z 1954 r. Nr A-73, poz. 892, z 1955 r. Nr 3, poz. 38 i z 1965 r. Nr 7, poz. 21),
- 2) uchwała nr 209a Prezydium Rządu z dnia 19 marca 1955 r. w sprawie zabezpieczenia rolnictwa w siłę roboczą na okresy szczytowego natężenia robót (Monitor Polski Nr 30, poz. 293),
- 3) przepisy § 4 ust. 1, 2, 6 i 7, § 5, § 7 pkt 3—7 oraz § 8 uchwały nr 327 Rady Ministrów z dnia 16 sierpnia 1957 r. w sprawie przestrzegania porządku i dyscypliny pracy (Monitor Polski z 1968 r. Nr 3, poz. 22),
- 4) uchwała nr 4 Rady Ministrów z dnia 8 stycznia 1965 r. w sprawie zwolnień od pracy zawodowej pracowników zatrudnionych w uspołecznionych zakładach pracy do pełnienia czasowych funkcji społecznych i ewidencji niektórych zwolnień od pracy zawodowej (Monitor Polski Nr 7, poz. 21),
- 5) zarządzenie nr 5 Prezesa Rady Ministrów z dnia 8 stycznia 1965 r. w sprawie zwolnień od pracy zawodowej dla celów kultury fizycznej i turystyki (Monitor Polski z 1965 r. Nr 7, poz. 22 i z 1971 r. Nr 53, poz. 344),
- 6) § 2 zarządzenia nr 28 Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 marca 1962 r. w sprawie zasad udzielania zwolnień od pracy członkom ochotniczych i obowiązkowych straży pożarnych zatrudnionych w zakładach pracy (Monitor Polski Nr 28, poz. 117).

§ 25. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

104

ZARZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 23 marca 1973 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie wysokości opłat za niektóre świadczenia zakładów społecznych służby zdrowia.

Na podstawie art. 2 dekretu z dnia 3 czerwca 1953 r. o ustalaniu cen, opłat i stawek taryfowych (Dz. U. Nr 31, poz. 122) i § 7 ust. 1 uchwały nr 55 Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1961 r. w sprawie cen za usługi wykonywane dla

ludności (Monitor Polski Nr 26, poz. 123) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 4 lutego 1960 r. w sprawie wysokości opłat za niektóre świadczenia zakładów społecznych służby zdrowia (Monitor Polski z 1960 r. Nr 16, poz. 81, z 1963 r. Nr 84, poz. 407, z 1966 r. Nr 42, poz. 217, z 1968 r. Nr 3, poz. 20 oraz Nr 45, poz. 319) dodaje się nowy § 4b w brzmieniu:

§ 4b. 1. Za przeprowadzenie szczepień ochronnych związanych z wyjazdem za granicę pobiera się opłatę w wysokości — 50 zł.

2. Opłaty za przeprowadzenie szczepień ochronnych nie ponoszą:

- 1) osoby wyjeżdżające za granicę w celach służbowych oraz członkowie rodzin tych osób,
- 2) osoby wyjeżdżające za granicę w celu podjęcia pracy na podstawie umowy zawartej z właściwą polską jednostką organizacyjną oraz członkowie rodzin tych osób, jeśli wyjazd ich był przewidziany umową."

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: w z. J. Grenda

105

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 23 marca 1973 r.

w sprawie stawek wpłat z zysku do budżetu oraz przeznaczania zysku osiągniętego ze świadczenia usług dla ludności w państwowych przedsiębiorstwach przemysłowych objętych planowaniem terenowym.

Na podstawie art. 9 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1960 r. Nr 18, poz. 111) i art. 46 ustawy z dnia 25 listopada 1970 r. — Prawo budżetowe (Dz. U. Nr 29, poz. 244) oraz § 6 ust. 3 pkt 1 i § 42 uchwały nr 53 Rady Ministrów z dnia 9 marca 1973 r. w sprawie gospodarki finansowej objętych planowaniem terenowym państwowych przedsiębiorstw przemysłowych, budowlanych, usług rolniczych i gospodarki komunalnej oraz ich zjednoczeń (Monitor Polski Nr 14, poz. 85) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Stawki wpłat z zysku do budżetu przedsiębiorstw przemysłowych podległych radom narodowym, z wyłączeniem wypadków, o których mowa w § 2 i 6, ustala się zależnie od rentowności według poniższej tabeli:

przy rentowności w procentach		od każdej części zysku stawka wpłat do budżetu wynosi w procentach
ponad	do	
—	3	40
3	5	60
5	7	70
7	10	85
10	—	95

2. Za rentowność w rozumieniu ust. 1 uważa się stosunek wyniku finansowego po potrąceniu zysku niezależnego od działalności przedsiębiorstwa i zysku nieprawidłowego (nadmiernego) oraz oprocentowania środków trwałych do kosztów sprzedaży ogółem, za które uważa się koszty własne sprzedaży produkcji i usług, w tym również usług nieprzemysłowych oraz handlowych związanych z utrzymaniem własnej sieci detalicznej (np. sklepów fabrycznych).

3. Wpłata z zysku do budżetu obliczana jest od zysku zmniejszonego o oprocentowanie środków trwałych.

§ 2. 1. Przedsiębiorstwa nie odprowadzają do budżetu wpłat z zysku osiągniętego ze świadczenia usług dla ludności pod warunkiem wyodrębnienia w ewidencji księgowej wyników osiągniętych z tej działalności.

2. Od zysku osiągniętego z działalności nie będącej usługami dla ludności dokonuje się wpłat z zysku według stawki 25%, jeżeli wartość usług dla ludności stanowi nie

mniej niż 65% wartości sprzedaży ogółem; stawka ta ulega obniżeniu o liczbę 1 za każde zwiększenie o liczbę 1 udziału wartości usług dla ludności w sprzedaży ogółem ponad granicę 65%.

§ 3. 1. Zysk, o którym mowa w § 2 ust. 1, może być przeznaczony w części na fundusz nagród dla pracowników zatrudnionych bezpośrednio przy działalności usługowej świadczonej ludności, a w pozostałej części na inwestycje służące rozwojowi tej działalności.

2. Zasady tworzenia funduszu nagród i gospodarowania tym funduszem określają odrębne przepisy.

§ 4. W przedsiębiorstwach produkujących artykuły zaliczane do grupy „1001 drobiazgów” średnią stawkę wpłaty z zysku do budżetu, wyliczonej według stawek określonych w § 1 z uwzględnieniem § 2, obniża się, jeżeli udział wartości sprzedaży artykułów z grupy „1001 drobiazgów” w wartości sprzedaży produkcji ogółem stanowi:

ponad 5% do 10%	— o liczbę 2,
ponad 10% do 15%	— o liczbę 4,
ponad 15% do 20%	— o liczbę 6,
ponad 20% do 25%	— o liczbę 8,
ponad 25%	— o liczbę 10.

§ 5. W przedsiębiorstwach przemysłu materiałów budowlanych stawki wpłat z zysku określone w § 1 obniża się o liczbę 20.

§ 6. Dla jednostek skupu i zaopatrzenia państwowych przedsiębiorstw przemysłu terenowego ustala się jednolitą stawkę wpłat z zysku do budżetu w wysokości 50% zysku zmniejszonego o oprocentowanie środków trwałych.

§ 7. Przepisy zarządzenia stosuje się również do zakładów działających według zasad pełnego wewnętrznego rozrachunku gospodarczego, podległych zjednoczeniu.

§ 8. 1. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 8 grudnia 1970 r. w sprawie stawek wpłat z zysku do budżetu państwowych przedsiębiorstw przemysłowych objętych planowaniem terenowym (Monitor Polski z 1970 r. Nr 42, poz. 317 i z 1972 r. Nr 25, poz. 143).

2. Przepisy zarządzenia wymienionego w ust. 1 stosuje się do rozliczeń za rok 1972.

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie od dnia 1 stycznia 1973 r.

Minister Finansów: S. Jędrychowski